

אתzion אלין קשירין אלין באליין ועל כך למדנו שככל אותיות שם הוי"ה הקשורות אלו באלו כי כל פרצופי האצליות המושרים באותיות שם הוי"ה הם קשורות ומולבשים אלו באלו, **ובמה אַלְפָ רַבְבָּן עַלְאִין** (ס"א עלמיין), **תַּלְיִין בְּכָל אַת וְאַת, וְאַסְתָּלִיקָן וְאַתְּקָשָׁרָן בְּמַה יִמְנֹתָא** (באתגלילא) **וְסַתִּים בְּהֵו, מַה דָּלָא אַתְּדַבְּקָן עַלְאִין וְתַּתְּאִין** וכן כמה אלף ריבבות כוחות עליונים שבבריאת תלולים בכל אותאות של שם הוי"ה שבuczילות והם עולמים כולם ונקשרים באמונה למעלה בסוד ההיחוד של שמע ישראל שבuczילות ובברור שם שבבריאת ונסתם בהם אפילו כל הבחינות הנעלמות שלא השיגו אותם העליונים והתחthonים (רמ"ק), **אוֹרְרִיְתָא בְּהֵו תַּלְיִיא, עַלְמָא דֵין וְעַלְמָא דָאַתִּי, הוּא וְשִׁמְיָה חֶד** ואפילו כל התורה והעולם הזה והעולם הבא תלולים באותיות הוי"ה כי התורה שבכתב היא אותן ותורה שבבעל פה היא אותן ה' האחרונה והעולם הזה נברא מכח האות ה' הראשונה והעולם הבא נברא ולהלוי מכח האות י' (נג) והשם הוי"ה ושמו שהוא נקרא בשם אדני' הם אחד ולכך המברך את שם אדני' גם הוא נסקל מאחר שם אדנו"ת הוא לבוש אל שם הוי"ה (רמ"ק). **וְעַל**

אור הרשב"י

בראם הוי העזה'ז נברא בה"א, ומה ה"א זה סתום מכל צדייו ופתוח מלמטה רמו שככל המתים יורדים לשאול, והעוקן שלו מלמעלה רמו שעתידים לעלות, והחלון הזה שמן הצד רמו לבני תשובה, והעולם הבא נברא ביו"ד מה י"ד וזה קומתו כפופה, כך הן הרשעים קומתן כפופה ופניהם מקדרות לעתיד לבא,

(נג) בראיתא במדרשי, בבראשית רביה פרשת בראשית פרשה יב כי ביה ה' צור עולמים בשתי אותיות בראש הקדוש ברוך הוא את עולמו, אין אנו יודיעין אם העולם הזה נברא בה"א והעולם הבא ביו"ד, או אם העולם הזה נברא ביו"ד והעולם הבא בה"א, וממה דאמר רבינו אבהו בשם רבי יהנן בהבראם בה"א

הליימוד היומי

ךְא בַּתִּיב ועל כך כתוב בפסוק, (תהלים לט) **אָמֵרְתִּי אֲשֶׁרֶתְּךָ רֹכֶבּ** **מְחֻטָּא בְּלִשּׁוֹנִי** דהיינו שעי' שאני אשמור את דרכי אני לא אחותה בלשוני. **וּבַתִּיב** וכן כתוב עוד (קהלת ה) **אֶל תִּתְן אֶת פִּיךְ לְחַטִּיאָא אֶת בְּשֶׁרֶךְ** דהיינו שלא תתן את פיך לדבר סרה על ה' בכדי שלא ייענש בשරך וגוף.

אור הרשב"י

נדר מעט, אלא צריך להגדיר עצמו כמה גדרים קשים, מפני שאותו נדר המעת כבר נפרץ פעמי אחת, אם יתקרב שם, بكل יפתחו יצרו, אלא צריך לתרחק הרחק נдол מאך, ולזה לא יכנס דרך פתח האסדרה שהפרצה שם, אלא יעלה ויכנס דרך פתח צר ויעשה כמה צרות וסגולפים לעצמו ויסתום הפרצות. ומטעם זה "במקום שבعلي תשובה העומדים אין צדיקים גמורים יכולם לעמוד", מפני שלא נכנסו דרך פתח הצדיקים כדי שייהיו עם הצדיקים, אלא נצערו ועלו דרך פתח העליון ונספו עצמן ונבדלו מן החטא יותר ויותר מן הצדיקים, בכך עלו ועמדו במדRNA ה, היכל ה' שבנן עדין, דהיינו גג הה"א, הצדיקים בפתח הה"א בכניסת האסדרה. ולזה, באשר האדם יעשה תשובה, דהיינו תשוב - ה" אל מקומה, ויהויר הקב"ה שכנתו עליון, איינו שב אהבה הראשונה בלבד, אלא יותר ויותר. והיינו יישוב ירחמננו, שיטיסף רחמים לישראל ויתקנם ויקרבים יותר.

הה"ד (שם ישעיהו ב) ושח נבחות אדם וshelf רום אנשים ונשגב ה' לבדו ביום ההוא ואומר (שם ישעיהו ב) והאלילים כליל יהלוף. פרק רביעון ספרו רוזל (במנחות כ"ט, ב') בעניין ה' למה היא עשויה כאסדרה, שכל הרוצה לצתת מעולמו יצא, פירוש העולם נברא בה, והקב"ה ברא העולם פתוח לצד הרע והחטא לרוחה, אין צד שאין חומר ויצור הרע ונפם, כמו אסדרה, שאינה בעלת גדרים אלא פרצה גדולה פרוצה לצד הרע לצד מה, כל מי שירצה לצתת מעולמו, במה פתחין לו, לא יפנה לצד שלא ימצא צד חטא ועון ליכנס אל החיצונים והמם היא פתוחה מלמעלה שם ישוב יכללווה. והקשו שם "ולהדרוoho בהאי?" - "לא מסתיעא מלהאי". רצוי בזה, שהשׁב בתשובה לא יספיק לו שייהי נדר מעון בוגר הצדיקים, מפני הצדיקים שלא חטא נדר מעט יספיק לאלים, אמנים החוטא שחתא ושב לא יספיק לו

הלימוד היומי

למידת קל וחומר מהר סיני

רבי חזקיה פתח לדorous בענין המקלל ואמר לבאר את מש"ב, (שםות יט) **לא** **תגע בו יד כי סקהל יסקל או ירה יירה אם בהמה** **אם איש לא יזכה במשוך היובל** מהה יعلו בהר ואמר רבי חזקיה שהדבר ק"ו. **ומה טורא דסיני,** **דאיהו טורא בשאר טורי** **עלמא,** **בנין דאתחוי עלייה יקרא דמלכאה קדיישא,** **בתיב לא תגע בו יד כי סקהל יסקל או ירה יירה,** **מן דקריב למלכאה לא כל שבן** ומה הר סיני שהוא רק הר כמו שאר ההרים מאחר שהוא לא היה קדוש בעצם אלא קדושתו הייתה רק לפי שעה ובכל זאת מכיוון שהתגללה עליו כבודו של המלך הקדוש נאמר בו לא תיגע בו יד כי סקהל יסקל או ירה יירה, מי שקרב למולך הקדוש וזלזל בכבודו לא כ"ש שיתחייב מיתה. **ומה טורא דסיני** **ריביל בר נש לאושיט ביה יד ארח יקר בדחילו,** **בתיב לא תגע בו יד סתם, ואפילו בארכ יקר.** **מן דאוושיט ידיה בארכ קלנא לקביל מלכאה, לא כל שבן** וכן נלמד עוד קל וחומר ומה הר סיני שהיה יכול האדם להושיט בו את היד בדרך של כבוד ויראה ובכל זאת ציווה הקב"ה לא תיגע בו יד ואפילו בדרך של כבוד ויראה ואם הוא נגע אז הוא חייב מיתה, מי שפושט את ידו בדרך ביוזן לפני המלך הקדוש כדי לדבר סרה על ה' לא כ"ש שיתחייב מיתה.

כל וחומר ממשה רבנו

רַבִּי יִסָּא פֶתַח וְאָמֵר לדrhoש בענין המקלל ואמר לבאר את מש"כ, (שמות כ) **אֶל תִּקְרֹב הַלּוּם** [נד] **שֶׁל גַּעֲלִיךְ מַעַל רַגְלֵיךְ בַּי** **הַמִּקְומָם אֲשֶׁר אַתָּה עֹזֶם עַלְיוֹ אֲדֻמָּת קְדֻשָּׁה הוּא** ואמר רב ייסא שהדבר קל וחומר. **וְמֵה מֹשֶׁה,** **דָמָן יוֹמָא דָאַתִּילִיד זְהָרָא** **קְדִישָׁא עַלְאהָ לֹא אֲעַדִּי מְגִיהָ,** **בְּתִיב בֵּיהָ אֶל תִּקְרֹב** **הַלּוּם** ומה משה רבנו שעוד מהיום שהוא נולד הוזהר הקדוש והעלין לא סר ממנה שהוא הנר"ן מהאצלות ובכל זאת כתוב בו אל תקרב הלום. **אָמֵר לִיהְיָה, מֹשֶׁה, עַד** **בָּאוּ לֹא אַנְתָּה כְּדָאי לְאַשְׁתְּמַשָּׁא בִּיקָּרִי,** **שֶׁל גַּעֲלִיךְ** כי אמר הקב"ה למשה רבנו שעדין אתה לא ראוי להשתמש בכבודי ולבן אמר לו של געריר. **וְמֵה מֹשֶׁה כֵּה,** **דְּהֹזָה קָרִיב בְּדַחְילֹו בְּקָדוֹשָׁה בְּתִיב בֵּיהְ** **חַבִּי.** **מִאֵן דָקָרִיב בָּאַרְךָ קָלְגָא לְגַבְיִ מְלָכָא,** על אחת **בְּפִיה וּבְפִיה** והדבר קל וחומר ומה משה רבנו שאיפלו שהוא מתקרב אל הקב"ה

אור הרשב"י

מלחרנייש ומלהשיג בדברים השכליים הרוחניים, וו הייא מעלה הנבייאים. ומה שנאמר למשה של געריר, ולהווע של געריך (יהושע ה) אחד ולא השנין, כי משה רצה להסתכל טו), באספקלריה המaira והיה צרייך לעלות שתי מדרגות ויהווע לא היה מבקש להשיג כי אם מעלה אחת והלוואי אם היה יכול להשינה, והיא אספקלריה שאינה מאירה. וזה שאמרו ר' זיל פני משה כפני מהה וכפני יהושע כפני לבנה.

[נד] וביאר התורה המנהה על מש"כ אל תקרב הלום, כי היה רוצה להתבונן במצוות העולם העליון, אמר לו אל תקרב הלום עד שתסתלק מחשבותיך ממניעת ההרגש השכלי והם המחשבות והחקירות בנשימות הה"ד של געריך מעל געריר. שכשם שהמנעל מקבל הטינוף ולכלוך העperf ומונע הרגיל מלחרנייש במורש לה, כך המחשבה בדבר המתגשש מתנפפת וمتלבכת בו ומונעת השכל

הלימוד היומי